

andet Ting, at denne Udgiftspost var bleven sat paa Finansloven. Naar Finansloven var kommen her op med denne Udgiftspost paa 2½ Million Kr., antager jeg, om jeg maa bruge det Udtryk, at der havde været mindre Fristelse for mange Medlemmer her i Tinget til at bruge Pengene paa den Maade, som det er foreslaaet ved Flertallets og Regeringens Endringer i dette Ting. Det er naturligvis ikke min Mening, at en Post som denne fra det andet Tings Side skulde sættes ind paa Finansloven for at fremtvinge et Resultat. Jeg mener, at det er en Fejl, at det ene eller det andet af Tingene vedtager en særlig Lov og sætter den ind paa Finansloven for at fremtvinge den. Det er en Fejl, som maasse baade Regeringen og Højre og maasse ogsaa Venstre have begaaet tidligere, men det er noget, som jeg tror, er aldeles forkert. Jeg tror imidlertid alligevel, at dersom det var sat ind paa Finansloven, var der en Mulighed for, at der havde været et Flertal her i Tinget, som havde sanctioneret disse Udgifter. Det kan være — det er jo ikke sikkert — at der var adskillige Medlemmer af Flertallet, som hellere havde givet disse Penge til hvad jeg kalder nyttige Ting, end til Militærudgifter, saa at det for dem havde ligget nær at sige: Nej, vi kunne ikke deltage i Regeringens Krav paa større militære Udgifter, naar denne Udgiftsbevilling ikke kan komme med. Jeg siger, det kan være, jeg ved det ikke. Havde det været saa, at Flertallet i dette og i det andet Ting havde acquiesceret ved denne Udgiftsbevilling, forekommer det mig, at det havde været fuldstændig korrekt, om den havde staaet der. Som det nu er, kan jeg godt forstaa, at Flertallet her i Salen kan sige: Kære Venner — ja, det ville de maasse ikke sige, for Venstret er maasse ikke saa heldt mere, men at de kunne sige: Det er kedeligt, at Forslaget ikke er kommet her op tidligere, og at vi ikke have faaet Underretning herom, saa kunde vi maasse have talt om den Ting; nu er det forbi, nu have vi brugt Pengene til andre Djemed.

Jeg ved ikke, hvad Flertallet her i Salen har bestemt med Hensyn til Forslaget, saaledes som det nu er vedtaget i Folketinget. Jeg ved ikke, om det muligt skal behandles med samme haarde Haand som et andet Forslag her i Efteraaret om Eftergivelse af Skatter, eller om det skal behandles paa en blidere Maade i Udvalg. Jeg ved det ikke, men Resultatet bliver jo i Virkeligheden det samme: Vi ere nu saa sent henne i Samlingen, at en Behandling ikke kan føre til

noget. Jeg beklager igen, at vi have faaet dette Forslag saa sent op, at det ikke kan blive noget af det i Aar. Men jeg udtaler alligevel Ønsket om, at dersom der kunde gøres noget, og dersom Flertallet her i Salen var enig i, at det var et godt og nyttigt Forslag, at vi saa maasse kunde fremskynde Behandlingen saa meget, at vi alligevel kunde faa et Resultat ud af det i den korte Tid af Samlingen, der er tilbage.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges med 50 Stemmer imod 2.

Breinholt: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til Behandling i et Udvalg paa 7 Medlemmer, og jeg antager, at der er adskillige Ting i Forslaget, der kunde trænge til Overvejelse.

Dette Forslag af Breinholt vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Meddelelse af Eneret til Anlæg og Drift af en fra Kjøbenhavn udgaende Ballensbet-Jærnbane.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 3435—38).

Sagen sættes under Forhandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Ingwerslev): Det vil vistnok være i Tingets Grundring, at dette Lovforslag om Meddelelse af Eneret til Anlæg og Drift af en Ballensbet-Jærnbane, saa vel som, kan jeg tilføje, Forslag om to andre smaa Jærnbaner, der findes opførte som de næste Nummere paa Dagsordenen, tidligere har været til Behandling her i Tinget, og at Tingets Udvalg navnlig i Fjor tog Anstænd paa Sagen, idet det dels forlangte, at de Betæneligheder, der vare fremsatte fra Krigsministerens Side, skulde fjernes, og dels vilde, at der skulde staves nogle Oplysninger til Veje, hvis Ustikelighed var paapeget af Statsingeniøren. Fra Krigsministerens